

בעניין: 1. בלביסי, ת"ז 3

עצור באגף החקירות בכלא אשקלון

2. המוקד להגנת הפרט

שניהם ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מספר רישיון 11864

מרח' יפו 33, ירושלים 94221

טלפון 250458, פקסימיליה 259626

העותר

נגד

המשיב

שרות הבטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב לבוא וליתן טעם מדוע הוא מונע פגישה בין עותר מספר 1 לב"כ; וכן מדוע אין הוא פועל על פי תקנות סדר הדין הפלילי (פגישת עצור עם עורך-דין), התשמ"ב-1981.

כסעד ביניים מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב להפסיק את חקירת העותר מספר 1, אשר החלה ביום 6.12.1995.

מפאת טיבה של העתירה, וכן מפאת שיטת עבודתו של המשיב, אשר תפורט להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון דחוף בעתירה.

ואלה נימוקי העתירה:

1. עניינו של העותר מספר 1 הובא לידיעת בית המשפט הנכבד במסגרת בג"צ 7964/95 אבו עיאש ואח' נ' שרות הבטחון הכללי. שם ניתן צו ביניים ביום 24.12.1995, ע"י הרכב בית המשפט הנכבד, כבוד השופטים מצא, חשין ודורנר, המונע שימוש בכוח פיזי בעת חקירת עותר מספר 1. הדיון בעתירה זו עדיין תלוי ועומד ונטען ע"י עותר מספר 1 כי המשיב הפר את צו הביניים בעת שהוא קושר אותו, עם אזיקים בידיו וברגליו, בעת חקירתו או בהמתנה לחקירתו.

2. ביום 31.12.1995 האריך בית המשפט הצבאי בארו, בכלא אשקלון, את מעצרו של עותר

- מספר 1 ב-14 יום נוספים. עותר מספר 1 היה מיוצג בעת הדין בהארכת מעצרו.
3. ביום 4.1.1996 התייצב ב"כ העותרים בכלא אשקלון על מנת לבקר עותר מספר 1 ונמסר כי קיים צו איסור פגישה בינו לבין ב"כ החל מיום 1.1.1996 ל-4 ימים. העתק הצו לא נמסר לב"כ, אולם הצו הוצג בפניו. ממנו עולה כי המשיב עשה שימוש בצו בדבר הוראות בטחון, שהא תחיקת בטחון של מפקד כוחות צה"ל בשטחים המוחזקים.
4. בבירור טלפוני עם מר שי ניצן מפרקליטות המדינה, משער כלא אשקלון, נמסר לב"כ כי הצו הוארך ע"י שופט צבאי עד ליום א' ה-7.1.1996 (כולל).
5. העותרים טוענים כי השימוש בצו בדבר הוראות בטחון במקרה דנן הינו בלתי חוקי.
6. א. עותר מספר 1 הינו תושב רצועת עזה אשר נעצר במחסום ארוז ביום 6.12.1995 עת שביקש להחליף את הכרטיס המגנטי אשר היה ברשותו. הוא הובא לכלא אשקלון בהתאם להוראות תקנות-שעת חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת-הגולן, סיני ודרום סיני - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967.
- ב. סעיף 27א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מפנה מפורשת לתקנות-שעת חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת-הגולן, סיני ודרום סיני - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967. שם נקבע כי:
- "... פגישת עורך דין עם עצור החשוד בעבירה כאמור תהיה בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שדחיית הפגישה עם עורך הדין לפי התקנות לא תעלה על חמישה עשר ימים."
- ג. תקנות סדר הדין הפלילי (פגישת עצור עם עורך-דין), התשמ"ב-1981 מאפשרות מניעת פגישה בין עצור לעורך דין לתקופה מקסימאלית של 15 יום מיום המעצר. אולם על פי סעיף 30(א) ו-1(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 המשיב, או מי מטעמו, יכול לפנות לבית המשפט המחוזי ולבקש איסור פגישה מעבר ל-15 יום מיום מעצר עותר מספר 1.
- וכך כתוב בסעיף 30 (א) לחסד"פ:
- על אף האמור בסעיפים 28 ו-29 או בכל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל פשע, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, או שהעצור לא ייפגש עם עורך-דין, אם אישר שר הבטחון בכתב שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.
- ד. העותרים טוענים כי מלבד ההפניה המפורשת בחסד"פ למקרה של עצור כגון עותר מספר 1 אשר צוין לעיל, בית המשפט הנכבד הזה כבר קבע, כבוד הנשיא שמגר, בבג"צ 253/88 סג'דיה ואח' נ' שר היטחון פס"ד, מג (3) 801, עמ' 822 מול האות ה' כי:
- "בתחום תנאי המעצר חלות במשפטנו הוראות מפורשות של החוק שלנו, המבטאות את

- המגמה הנ"ל: תקנה 6(ב) לתקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) קובעת, כי מעצר של מי שניתן לגביו צו מעצר בשטחים המחוזקים יבוצע בדרך שמבצעים בישראל צו מעצר. משמע, יש לקיים גם בקציעות את תקנות סמכויות שעת-חירום(מעצרים)(תנאי החזקה, במעצר מינהלי)."
7. העותר טוען כי המשיב פעל בחוסר ניקיון כפים מופגן ובניגוד לרוחו של פסק הדין שניתן בבג"צ 3412/91 סופיאן עבדאללה נ' מפקד כוחות צה"ל באזור פס"ד מז (2) 843 כאשר הוציא צו איסור פגישה בין עותר מספר 1 לב"כ ביום ב' ה-1.1.1996 ולא טרח להודיע לב"כ, אשר זהותו הייתה ידועה לו, על הוצאת הצו על מנת שהאחרון יוכל, לאחר שיקול, לפעול לביטול או צמצום הצו בפניה מתאימה לערכאות. כך קיפח המשיב את זכויותיו הבסיסיות של עותר מספר 1, הזכות לייצוג ע"י עורך דין.
- בנוסף, לא נמסר לב"כ כי כוונת המשיב היתה לבקש הארכה של אותו צו איסור, והמשיב פנה, ככל הנראה, לבית המשפט הצבאי בעזה וביקש לעשות שימוש בסעיף 78(2) לצו בדבר הוראות בטחון אשר לטענת העותרים אינו מענייניו וקיבל הארכת איסור הפגישה עד ליום א' ה-7.1.1996.
8. לגופו של העניין, יטען העותר מספר 1 כי הוא כבר נפגש מספר פעמים מאז מעצרו עם ב"כ והוצאת הצו האוסר פגישה בינו לבין ב"כ הינה ניצול ציני של סמכויות דרכוניות אשר נמסרו לידיו של המשיב ותו לא.
9. לבסוף יטען העותר כי ספק אם צו איסור הפגישה היה עומד במבחן אשר נקבע ע"י בית המשפט הנכבד הזה בבג"צ 3412/91 סופיאן נ' מפקד כוחות צה"ל באזור חבל עזה ואח' פ"ד מז (2) 843 בעמוד 854 מול האות ה':
- "מניעת פגישה בין עצור לבין עורך-דינו הינה פגיעה קשה בזכות העצור. פגיעה כזו נסבלת רק כאשר הדבר חיוני מבחינתם של צורכי הביטחון והכרחי מבחינתה של טובת החקירה. בכל הנוגע לטובת החקירה ... הכרחי הוא להראות, כי קיום פגישה בין עצור לבין עורך הדין תסכל את החקירה (בג"צ 6302/92 רומחיה נ' משטרת ישראל ואח' (מז (1) 209)), בעמ' 213, מפי השופט ברק)."
10. אשר-על-כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים ולהופכם להחלטיים.

ירושלים, ה-5.1.1996

אנדרה רוזנטל

עו"ד

ב"כ העותר